

Familie Vanhaelemeesch

Na de aankoop van een aanpalend bedrijf zetten Luc en Bruno Vanhaelemeesch in op een uitbreiding van de veestapel naar 300 stuks.

Activiteit:	witblauw en akkerbouw
Aantal stuks:	170
Aantal kalvingen:	70
Aantal hectare:	160

Luc en Bruno Vanhaelemeesch

Goed voeren voor maximale groei

Afgemeste koeien worden lokaal afgezet

Twintig ontvangsters ingezet voor et

Gras in pakken als wintervoorraad

Luc Vanhaelemeesch: 'Groeï maakt deel uit van de natuurlijke evolutie van een bedrijf'

Inzetten op groei

Door de eigen topkoeien te spoelen, wil familie Vanhaelemeesch uit het Oost-Vlaamse Watervliet de veestapel op korte termijn sterk uitbreiden. Ze plant een groei van 170 naar 300 stuks vee, goed voor op termijn 100 tot 120 witblauwkalvingen per jaar.

tekst **Annelies Debergh**

Ze geloven er volop in, Luc Vanhaelemeesch (50), zijn vrouw Ann De Causmaecker (50) en zoon Bruno (21). Wie met de fokkers aan tafel gaat, krijgt een enthousiast verhaal te horen. Recent investeerden ze in de aankoop van het bedrijf van de burens. De veestapel gaat straks van 170 richting 300 stuks vee. 'We willen in een termijn van twee jaar, hooguit drie, doorgroeien naar dat aantal', legt Luc Vanhaelemeesch uit. Hij gelooft in de kansen van de rundvleessector. 'We willen verder professionaliseren, nog beter worden. Groei maakt bovendien ook deel uit van de natuurlijke evolutie van een gezond bedrijf. De context voor vleesveehouderij is door toegenomen kosten nu moeilijker dan voorheen, maar elke deelsector in de landbouw kent zijn ups en downs.' De vleesveehouders kiezen bewust voor een natuurlijke groei met minimale aankoop van runderen. 'We zijn in 2011 weer begonnen met spoelen om zo de veestapel versneld en kwalitatief te laten groeien. Het is niet de eenvoudigste weg om uit te breiden, maar het lijkt ons op dit moment wel de beste.' Het is geen gebruikelijke praktijk voor

hen, het spoelen, zo geeft Luc aan. 'We hebben in het verleden al wel gespoeld, en elke keer met het doel om op korte termijn uit te breiden met eigen fokmateriaal. Zo kunnen we het bedrijf ook zo veel mogelijk gesloten houden om de kans op ziekte-insleep laag te houden.' Dat laatste is ook de reden waarom de ontvangsters zo veel mogelijk op het eigen bedrijf worden aangefokt. 'Na twee keer kalven van een embryo zetten we alleen nog geseekt sperma in op de ontvangsters', legt Luc verder uit. 'Vorig jaar hadden we op die manier zes vrouwelijke kalveren van vijf ontvangsters.'

Stalfavoriete Anja spoelen

In totaal lopen er momenteel twintig roodbonte ontvangsters. Vier daarvan worden gemolken voor de opfok van de jongste kalveren. 'We denken dat het goedkoper en gezonder is om ontvangsters te melken dan met kunstmelk en melkpoeder te werken. Onze kalveren krijgen twee keer twee liter melk per dag tot een leeftijd van drie maanden. Het melken vinden we ook leuk werk.' De biest komt bij voorkeur van de eigen moeder, indien nodig aangevuld met

diepgevroren biest van de ontvangsters. 'Een kalf moet na de geboorte twee liter biest krijgen. We dienen de biest standaard toe met een maagsonde.' Met een achtergrond in de verpleegkunde vinden zowel Luc als Bruno dat de beste keuze. 'Een sonde inbrengen is voor ons niet moeilijk en dan heb je tenminste de zekerheid dat het kalf zijn biest op heeft.' Momenteel werken Luc en Bruno vooral met embryo's van stalfavoriete Anja (v. Gitan du Petit Mayeur). 'Ze meet wel 1,50 m en weegt zo'n 1130 kg bij een lineaire classificatie van 89,6 punten. Koeien met maat en gewicht, daar houden we van.' De basis van de veestapel is gestoeld op vier stammoeders, waaronder Irene van de Bomlozeput (v. Galopeur), Olina van het Hubkeshof (v. Asterix), Wouke (v. Orvet) uit Africaine de la Bocheroule en Illusion, een Osbornedochter van Elancée du Vanova (v. Ministre). 'We willen slechts tijdelijk spoelen. Het doel is de veestapel uitbouwen, de kostprijs is te hoog om het spoelen ook systematisch in te bouwen in het fokkerijmanagement.'

Vleesmassa voor economie

In de fokkerij telt het behoud van voldoende vleesmassa. 'We willen van elke koe drie kalveren en daarna zetten we koeien af bij twee plaatselijke slagers. Door de afzet dichtbij heb je rechtstreeks contact met de consument en de afnemer. We willen een honderd procent tevreden afnemer, in ons geval betekent dat naar een maximaal vleesrendement gaan.' Alle dieren krijgen ki-partners. 'Dat betekent regelmatig naar de koeien kijken', gaat Luc verder. De weiden zijn ook dichtbevolkt. 'We maken er een gewoonte van om veel bij te voeren en standaard mineralen en vitaminen te verstrekken. Witblauw is een intensief vleesras en dan moet je ook maximale resultaten nastreven. Wil je vaarzen vroeg laten kalven, dan betekent dat dat je ze van kleins af hard moet voeren.' De vaarzen raken momenteel op achttien

Gitandochter Anja, veel benut in de fokkerij

maanden drachtig met gemiddeld 1,6 rietjes per dracht. In de fokkerij maken vader en zoon gebruik van stieren van het economische type. Voorbeelden als Langoureux, Kubitus en Adajio komen ter sprake naast stieren als Rameau, Liberal, Imperial en Fleuron. Het lijstje is bewust kort en los van proefstieren. 'We houden van enige zekerheid en grijpen daarom bewust niet snel naar jonge nieuwe stieren.' Stieren met gebreken komen er niet meer in. Orme de Somme vormde op dat punt de enige uitzondering. 'Hoewel we er zelf nooit echt last mee hadden, is de enige manier om een genetisch gezonde veestapel te krijgen dergelijke stieren niet meer gebruiken. Alleen zo kom je echt van de gebreken af.' Terwijl de vrouwelijke nakomelingen na inzet in de fokkerij hun weg vinden naar de plaatselijke slager, gaan de meeste stieren weg voor fokkerij-doeleinden. 'We laten onze stieren in de loop van de opfokperiode daarom graag even buiten lopen. Dat spreekt ook bij klanten wel aan. Onze stieren zijn gewend om in een grotere kudde te lopen en kunnen met een afrastering omgaan. Weidebeloop vinden we belangrijk in de opfokperiode. Een eerste contact met de wei zorgt al voor wat weerstand tegen worminfecties. Dat komt de dieren later weer ten goede.'

Momenteel toleranter in fokkerij

In de loop van het opfoktraject worden de kalveren regelmatig gewogen. 'Meten is weten', zegt Bruno snel en hij wijst op de genetische verschillen tussen de dieren. Zijn vader vult aan: 'We zien dat de groei per dag enorm kan variëren. Dat zou ook een selectie criterium kunnen zijn. Maar door de uitbreiding in aantal dieren zijn we momenteel wat toleranter.' Luc wijst op de varkenstak waar onvoldoende presterende zeugen al snel worden uitgerangereerd. 'Bij rundvee denk je dan aan welke stier je kunt gebruiken om dit of dat te compenseren. Juist dat is het boeiende aan rundveefokkerij. Telkens opnieuw zie je zaken die weer verbeterd kunnen worden. Fokkerij is nooit af.'